



REPUBLIKA HRVATSKA  
UPRAVNI SUD U RIJECI  
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 10 UsI-1695/16- 32

## U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

### P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužitelja Edilcostruzioni Chersa d. o. o., sa sjedištem u Novigradu, Bužinija bb, kojeg zastupa opunomoćenica Nadija Benolić, odvjetnica u Umagu, Trgovačka br. 2A, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Agrofin d. o. o., sa sjedištem u Umagu, Zambratija, Romanija 60a, kojeg zastupaju opunomoćenici odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Saša Poldan, Goran Gatara, Vera Dizdarević, Valentina Vižintin i Marko Komorski u Rijeci, Jadranski trg 4/II, radi predstečajne nagodbe, 11. lipnja 2018.,

### p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništavanja rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/16-02/148, URBROJ: 513-04/16-6 od 3. studenoga 2016.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi Agrofin d. o. o. nadoknadi troškove predmetnog upravnog spora u visini od 9.375,00 kn (slovima: devettisućatristosedamdesetipetkuna) u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude, dok se u preostalom dijelu zahtjeva odbija za naknadu troškova upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova predmetnog upravnog spora.

### Obrazloženje

Rješenjem financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća ZG07, KLASA: UP/I-110/07/15-01/7962, URBROJ: 04-06-16-7962-129 od 1. travnja 2016., u ponovljenom postupku otvoren je redovni postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom Agrofin d.o.o., te je za povjerenicu imenovana Antonela Jolić Zupčić i pozvani su vjerovnici da prijave svoje tražbine zaključno do 9. svibnja 2016., pozvani su različni i izlučni vjerovnici da obavijeste Vijeće o svojim pravima te dostave izjavu odriču li se prava na odvojeno namirenje, pozvani su dužnici da dospjele obveze ispunjavaju bez odgode, zakazano je ročište za utvrđivanje tražbina, naloženo je dužniku da u roku od 15 dana najkasnije do 16. travnja

2016. dostavi popis obveza sa stanjem na dan otvaranja postupku, naznačeno je da vjerovnici prioritetnijih tražbina ne prijavljuju svoje tražbine, naznačeno je da vjerovnici dužnika pojedinaca prijavljuju samo tražbine proizašle iz/ili vezane uz obavljanje djelatnosti tog dužnika, naložen je upis zabilježba otvaranja postupka u sudski registar Trgovačkog suda, te u zemljišno knjižni odjel Općinskog suda u Zadru na nekretninama specificiranim pod točkom XII. izreke, naznačeno je da žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Tuženik je rješenjem KLASA: UP/II-423-01/16-02/148, URBROJ: 513-04/16-6 od 3. studenoga 2016. odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu.

Tužitelj je ovom Sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost rješenja tuženika, te u bitnome navodi da je tužitelj tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka ukazivao na protuzakonito postupanje većinskog vjerovnika, dužnika u ovom postupku koji je ujedno i povezana osoba, odnosno da je osnivač je jedini član društva dužnika Agrofin d. o. o. Aleksandra Vekić, koja je u ovom postupku i vjerovnik, a sve s ciljem izbjegavanja naplata tri označenih tražbina tužiteljima i navodi kako je postupak predstečajne nagodbe pokrenut zbog nedozvoljene svrhe, s izravnom namjerom u počinjenju zakonom zabranjenih radnji, a što da je izriječno priznao i punomoćnik dužnika na ispitnom ročištu 18. rujna 2015. koji je istaknuo da je „poslovanje društva ugroženo ne zbog poslovnih obveza već zbog ranije pokrenutih sudskih postupaka i njihovih ishoda, te ističe da nije bilo tih postupaka odnosno pravomoćne presude, društvo ne bi trebalo pokrenuti predstečajnu nagodbu i donositi plan restrukturiranja“, te navodi da se radi o neposrednom i izričitom priznanju da je postupak predstečajne nagodbe pokrenut radi izbjegavanja postupanja u skladu s pravomoćnim i ovršnim presudama, pa da je stoga i drugostupanjsko rješenje nezakonito, prvenstveno iz razloga što se sam postupak predstečajne nagodbe vodi protivno propisanoj svrsi samog Zakona. Nadalje navodi da ponovljenom postupku predstečajne nagodbe, nadležna tijela nisu otklonila nepravilnosti i nezakonitosti, niti ispitala relevantne okolnosti za donošenje rješenja otvaranja postupka predstečajne nagodbe, a sve sukladno uputi sadržanoj u rješenju tuženika od 14. prosinca 2015., kojim rješenjem je poništeno rješenje o otvaranju postupka predstečajne nagodbe, od 16. srpnja 2015., te da je zanemarena i uputa iz navedenog rješenja, a prvostupanjsko tijelo da je isključivo formalno provelo ponovljeni postupak, bez faktičnog ispitivanja i utvrđivanja postojanja, odnosno nepostojanja predmetnih propusta, ta nadalje navodi da obrazloženje rješenja iz točke I. tužbe sadrži proturječnosti o odlučnim činjenicama, prvenstvom između onog što se u obrazloženju rješenja navodi o sadržaju tih isprava i samih tih isprava koje prileže spisu predmeta. Navodi kako se povjerenica predstečajne nagodbe očitovala 17. veljače 2016. o tome da li je dužnik postupao protivno odredbama članka 1. ZFPPN-a i da je tuženik isključivo paušalno prepričao predmetno očitovanje povjerenice, navodeći da je dužnik raspolagao nekretninama u periodu koji je neposredno prethodio podnošenju prijedloga za pokretanje postupka predstečajne nagodbe, čime se isto smatra ne nadležnim za nadziranje poduzetih radnji, dok pravne posljedice poduzetih radnji smatra irelevantnim, da se tuženik ograničio na ukratko obrazlaganje predmetnog očitovanja povjerenice prvenstveno okolnosti da je u istom utvrđeno da dužnik nije postupio protivno odredbi članka 17. ZFPPN-a i navodi kako je rješenje tuženika nezakonito jer se isključivo bazira na pisanom djelu podneska povjerenice, a koje pisano očitovanje da je u cijelosti oprečno priloženim izvješćima o novčanim tokovima, jer da iz istih proizlazi da su tijekom postupka poduzimanja radnje koji bi za posljedicu morale imati obustavu predmetnog postupka predstečajne nagodbe i uvidom u predmetna izvješća o novčanim tokovima, da proizlazi da je s kuskog transakcijskog računa Agrofin d. o. o., u korist Aleksandre Vekić, vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe, 2. veljače 2016. isplaćen iznos od 764.885,28 kuna, 3. veljače 2016. isplaćen iznos od 34.123,84 kune, a 5.

veljače 2016. iznos od 1.567,66 kuna, ali tužitelj ukazuje da su tijekom postupka predstečajne nagodbe vršene daljnje isplate u korist Aleksandre Vekić, koje isplate nisu vidljive u izviješću o novčanim tokovima. Tužitelj ukazuje da su u periodu od dana podnošenja zahtjeva za pokretanje postupka predstečajne nagodbe pa sve do sastavljanja predmetnog očitovanja povjerenice, vršene isplate putem prisilne naplate u iznosu koji prelazi 3.436.071,48 kuna, da je prilikom pokretanja postupka predstečajne nagodbe tužitelj imao zavedenu osnovu za plaćanje na teret Agrofin d. o. o., temeljem pravomoćne i ovršne sudske odluke, te da su u datom trenutku osnove za plaćanje koje su prethodile tražbini tužitelja iznosile okvirno 18.940.066,19 kuna, a isplatom tražbine u korist Aleksandre Vekić da su vjerovnici stavljeni u neravnopravni položaj suprotno odredbi članka 17. stavak 3. ZFFPN-a i da su vršena nedopuštena plaćanja tijekom samog postupka predstečajne nagodbe, te ukazuje da je predmetno očitovanje povjerenice prepuno drugih proturječnosti, nelogičnosti i nedorečenosti, dok su relevantne informacije u istom u nesuglasju, čime da isti nije i ne može predstavljati valjani pravni osnov za odlučivanje o postojanju uvjeta otvaranja postupka predstečajne nagodbe, nadalje navode da je tuženik prilikom donošenja rješenja u cijelosti propustio faktički i dubinski ispitati očitovanje povjerenice i to ex offio, te napominje da podnesak, odnosno dopuna žalbe, ovdje tužitelja dostavljen izvan prekluzivnog roka, tuženik nije razmotrio niti uzeo u obzir prilikom odlučivanja, dok je istovremeno uzeo u obzir napomenu prvostupanjskog tijela sadržanu u podnesku kojom se žalba dostavlja na odlučivanje drugostupanjskom tijelu i navodi da je učinjena bitna povreda postupka koja je bitno utjecala na sam ishod postupka, prvenstveno iz razloga što je tuženik odlučio bez da je tužitelju dana mogućnost da se izjasni o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima, važnim za rješavanje upravne stvari, jer da je predmetna dopuna žalbe bila prvenstveno usmjerena na očitovanje tužitelja upravo na napomenu prvostupanjskog tijela. Nadalje napominje da mu je čak u dva navrata zapriječen uvid u spis, te navodi kako je rješenjem tuženik neosnovano usvojen stav prvostupanjskog tijela i dužnika, kojim se uskraćuje svojstvo različitog vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe tužitelju, a istovremeno su upravo temeljem različitog prava tužitelju priznate uvjetne tražbine Aleksandri Vekić i Orna d. o. o., te da tužitelj trpi svojstvo različitog vjerovnika iz ovršnog postupka na nekretninama, bez obzira što je istima protuzakonito raspolagano na povezane osobe Aleksandru Vekić i Orna d. o. o. i navodi kako je tužitelj u svojoj žalbi od 7. travnja 2016. izrijekom upozorio o neosnovanog ispuštanju različitog svojstva i paradoksalnom navođenju uvjeta tražbina, koje se okolnosti provlače kroz cjelokupnu dokumentaciju dostavljenu od strane dužnika temeljem koje je otvoren postupak predstečajne nagodbe, a u kojoj okolnosti i prigovorima da se tuženik uopće nije očitovao. Navodi kako je dokumentacija, temeljem koje je u ponovljenom postupku utvrđen postupak predstečajne nagodbe puna manjkavosti, nedorečenosti, ne odražava pravo stanje u društvu da je ista neistinita, nevjerodostojna, na što je sve tužitelj ukazivao prethodno, da su i podaci o samom izviješću o financijskom stanju i poslovanju dužnika pogrešni, što je suprotno odredbi članka 42. stavak 1. točka 6. ZFFPN-a. Nadalje se poziva na odredbu članka 43. ZFFPN-a kojim je taksativno naveden sadržaj Plana financijskog i operativnog restrukturiranja, a kojim uvjetima da ne udovoljava Plan dostavljen od strane dužnika 3. ožujka 2016., u kojemu da nedostaje različito pravo tužitelja i da uopće nije navedena usporedba namirenja u predstečajnom postupku s očekivanim namirenjem u slučaju stečaja, te da iz svega navedenog da je razvidno kako su u konkretnom slučaju činjenice pogrešno utvrđene odnosno nisu u potpunosti utvrđene, čime da je tuženik prije odlučivanja bio dužan upotpuniti postupak sam ili putem prvostupanjskog tijela u smislu odredbe članka 115. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku, navodi da je obrazloženje rješenja tuženika nepotpuno i nejasno u dijelu u kojem utvrđuje da na temelju svega iznijetog i propisa članka 116. ZUP-a je riješeno kao u izreci i stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika.

Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo kako smatra da tužba nije osnovana iz razloga navedenih u obrazloženju rješenja i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Zainteresirana osoba je u odgovoru na tužbu navela kako osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i navodi kako je pobijano rješenje pravedno i na zakonu osnovano iz razloga u njemu iznesenih.

Tužitelj je ovom Sudu podneskom od 24. svibnja 2017. dopunio svoju tužbu na točku koja se odnosi na nedopuštena plaćanja za vrijeme trajanja postupka predstečajne nagodbe, te nadalje obrazlaže spomenute propuste.

Zainteresirana osoba se podneskom od 30. lipnja 2017. očitovala na podnesak tužitelja i navodi da tužitelj nedokumentirano i neosnovano konstatira da je osnivač jedini član dužnika Aleksandra Vekić i da je namjerno prouzrokovala prezaduženost i nesposobnost za plaćanje i da nije jasno što je u stvari tužitelj htio reći tim svojim navodima osim što lažno optužuje ne samo zainteresiranu osobu već i njezine pomoćnike, da je posve irelevantno što je Aleksandra Vekić svoje poslovne udjele prenijela na društvo Orna d. o. o., jer da takav upravni posao nije nezakonit niti ima kakve veze s postupkom predstečajne nagodbe, da Aleksandra Vekić nije raspolagala cjelokupnom imovinom u vlasništvu društva zainteresirane osobe, da je imovinom raspolagao Agrofin d. o. o. i to prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, da su zadužnice Ov-858/15 i Ov-859/15 izdane s razlogom i to ne samo prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe već i prije podnošenja prijedloga za otvaranje tog postupka i da su nebitne za ovaj postupak, te da je riječ o realnom i dokumentiranom dugu koji je osiguran predmetnim zadužnicama, a odnosi se na pozajmice koje tom društvu dao Mate Vekić koja potraživanja je Aleksandra Vekić naslijedila, a činjenica da je tužitelj podnio kaznenu prijavu protiv Aleksandre Vekić i da je podignuta optužnica, da nisu od nikakvog učinka na postupak predstečajne nagodbe niti predstavljaju prethodno pitanje. Nadalje navodi da je prvostupanjsko tijelo postupilo po danoj uputi u ponovnom postupku što je detaljno obrazložio tuženik u osporenom rješenju kojim navodima se priklanja i zainteresirana osoba, a u odnosu na očitovanje povjerenice predstečajne nagodbe, navodi da sve da je i točno što tužitelj ističe, ne znači da je zainteresirana osoba postupila protivno članku 17. ZFPPN-a, a što se tiče ostalih navoda glede visine prijavljene i priznate tražbine Aleksandre Vekić, ističe da nisu relevantni za odlučivanje u ovom upravnom sporu, da je popis dužnikovih dužnika sa svim propisanim elementima iz članka 42. točka 5. ZFPPN-a sadržan u Izviješću o financijskom stanju i poslovanju dužnika, a njegovu pravilnost da sigurno ne ispituje Nagodbena vijeće prilikom otvaranja postupka predstečajne nagodbe. Ističe kako je netočno da je tuženik učinio bitnu povredu odredaba postupka time što nije uzeo u obzir navode iz nepravodobne dopune žalbe tužitelja i neovisno o tome što je htio tužitelj postići s dopunom žalbe da je neosporno kako ista nije pravodobna i da bi tuženih donio nezakonito rješenje tek kad bi uzeo u obzir takav nepravodobni postupak, da tužitelj namjerno prešućuje određene činjenice i pokušava prikazati da mu nije dopušten uvid u spis u par navrata, što da je posve netočno jer da se prvi zahtjev 10. svibnja 2016. odnosi na zahtjev za dostavu izviješća povjerenice koji je zahtjev prvostupanjsko tijelo zakonito odbilo zaključkom od 7. lipnja 2016., a u drugom zahtjevu od 8. lipnja 2016., da je punomoćnica tužitelja izričito zahtijevala uvid u spis dana 9. lipnja 2016. i to u 15 sati, odnosno punomoćnica tužitelja je dan ranije zahtijevala uvid u spis za slijedeći dan i to u točno određeno vrijeme i pretpostavlja se nakon radnog vremena, te da je u svakom slučaju tužitelj ostvario uvid u spis 7. srpnja 2016. što da je u konačnici i nesporno. Nadalje navodi da se prvostupanjskim rješenjem otvaranja postupka predstečajne nagodbe ne odlučuje o tome ima li tužitelj svojstvo različenog vjerovnika ili ne.

da se o tome ne odlučuje niti rješenjem tuženika povodom žalbe, zbog čega su takvi navodi neistiniti i posve irelevantni za ovaj spor i navodi kako tužitelj ističe da je Izviješće o financijskom stanju i poslovanju dužnika puno pogrešaka i da je na stranici 25 popis dužnikovih dužnika, a ne učešća tražbina pojedinih vjerovnika u ukupnim obvezama, da u izviješću ne nedostaju podaci o različnom pravu tužitelja, jer takvo pravo niti ne postoji i da u Planu nije bilo potrebno navoditi različno pravo tužitelja i stoga smatra da je činjenično stanje pravno utvrđeno i predlaže da se tužba i tužbeni zahtjev odbije.

U tijeku spora održana je rasprava na ročištu održanom 4. lipnja 2018., u prisutnosti zamjenice opunomoćenice tužitelja i opunomoćenice zainteresirane osobe, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, čime se smatra da je strankama u smislu članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta: ZUS) dana mogućnost očitovanja o svim zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim spornim činjeničnim i pravnim pitanjima ovoga spora.

Zamjenica opunomoćenice tužitelja ustrajala je kod svih navoda iz tužbe i tužbenog zahtjeva, kao i kasnije predanih podnesaka.

Opunomoćenica zainteresirane osobe ostala je pri svim navodima iz odgovora na tužbu kao i podneska od 29. lipnja 2017., a u odnosu na predani podnesak tužitelja od 1. lipnja 2018., molila je da joj se odredi primjeren rok radi očitovanja na isti. Sud nije prihvatio prijedlog zamjenice opunomoćenice zainteresirane osobe da joj se dodijeli kraći rok radi očitovanja na zaprimljeni podnesak tužitelja, iz razloga što se po stavu ovoga Suda u navedenom podnesku ne navode kakvi novi tužbeni navodi ili dokazi koji već ne bi bili sadržani u tužbi.

Opunomoćenica zainteresirane osobe prije svega ističe kako tužitelj kako u tužbi tako i u kasnijim podnescima pa i u ovom zaprimljenom na današnjem ročištu iznosi činjenice koje, sve i kada bi bile točno interpretirane, nemaju nikakvog utjecaja niti su relevantne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari. Navodi da tužitelj neosnovano pokušava zakonitost rješenja od 1. travnja 2016., pa time i ovdje pobijanog drugostupanjskog rješenja, dokazati okolnostima koje su se dogodile nakon donošenja rješenja o otvaranju postupka predstečajne nagodbe, a što da nikako ne može biti od utjecaja na zakonitost tog rješenja. U odnosu na navode zaprimljenog podneska tužitelja, osporava navode tužitelja da bi zainteresirana osoba bila prekludirana u pravu na iznošenje činjenica i predlaganja dokaza, da ovdje nije riječ o parničnom postupku pa stoga nije niti u primjeni Zakon o parničnom postupku koji bi eventualno izričito propisivao takvo prekludiranje prava, a presuda koju je tužitelj priložio uz podnesak zaprimljen na ročištu, da nije od nikakvog utjecaja na odluku u ovoj pravnoj stvari tim više što je takva presuda nepravomoćna, a o irelevantnosti tog postupka da se zainteresirana osoba već prethodno očitovala pa se poziva na ranije iznesene navode i predlaže da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja te da se istoga obveže na naknadu troškova zainteresiranoj osobi i da se odbije tužba i tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zamjenica opunomoćenice tužitelja protivila se svim navodima zainteresirane osobe i predložila da Sud usvoji tužbeni zahtjev i potražuje troškove ovog postupka prema troškovniku koji je priložila u spis.

Radi ocjene zakonitosti pobijanog rješenja tuženika Sud je izvršio dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu upravnog spora te dostavljenom spisu upravnog postupka.

Razmatrajući sva sporna činjenična i pravna pitanja ovoga spora, Sud smatra da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta upravnog postupka proizlazi da je Agrofin d. o. o. (ovdje zainteresirana osoba), podnio prijedlog za otvaranje redovnog postupka predstečajne nagodbe 1. travnja 2015., te je rješenjem Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća ZG07 od 16. srpnja 2015. otvoren postupak predstečajne nagodbe nad spomenutim dužnikom, na koje rješenje se žalio tužitelj čija žalba je uvažena, pa je tuženik poništio prvostupanjsko rješenje i predmet vratio na ponovni postupak, da bi u ponovljenom postupku prvostupanjsko tijelo donijelo novo rješenje 1. travnja 2016., kojim se otvara redovan postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom.

Odredbom članka 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“, broj 108/12, 144/12, 81/13, 112/13, dalje: Zakon), propisano je da poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne smije obavljati nikakva plaćanja osim onih koja su nužna za redovno poslovanje (stavak 1.). Smatra se da su za redovno poslovanje nužna plaćanja za:

1. prioritetne tražbine,
2. plaće radnika od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe,
3. operativne troškove poslovanja (električna energija, voda i dr.),
4. nabavu robe i usluga potrebnih za redovno poslovanje,
5. porez na dodanu vrijednost, trošarine, doprinose i druge poreze koji od strane dužnika moraju biti obračunati i plaćeni u skladu s propisima,
6. troškove postupaka pred javnopravnim tijelima,
7. troškove izrade dokumentacije potrebne za pokretanje i provedbu postupka predstečajne nagodbe (stavak 2.).

Poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne smije poduzimati radnje koje bi za posljedicu imale oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravan položaj (stavak 3.). Radnjama iz stavka 3. ovoga članka osobito se smatraju: preusmjeravanje novčanih i financijskih tijekova na drugu osobu, davanje zajma, isplaćivanje predujma dobiti ili dobiti, isplaćivanje dividende, obavljanje prijenosa prava na treće osobe, osobito na povezana društva (stavak 4.). Poduzetnik je dužan od nastanka nelikvidnosti poduzeti mjere financijskog restrukturiranja radi ponovnog uspostavljanja stanja likvidnosti (stavak 5.). Osim redovnih poslova, iz stavka 2. ovoga članka, poduzetnik može poduzimati i druge poslove koji su predviđeni kao mjera financijskog restrukturiranja iz stavka 5. ovoga članka (stavak 6.). Od trenutka otvaranja postupka predstečajne nagodbe do sklapanja predstečajne nagodbe poduzetnik može obavljati i druga plaćanja i poduzimati druge radnje na temelju prethodno pribavljene suglasnosti povjerenika predstečajne nagodbe (stavak 7.). Od sklapanja predstečajne nagodbe poduzetnik može poduzimati i poslove koji su sadržani u sklopljenoj predstečajnoj nagodbi (stavak 8.).

Odredbom članka 39. Zakona propisano je da je dužnik u stanju nelikvidnosti ili insolventnosti dužan je predložiti otvaranje postupka predstečajne nagodbe, sukladno odredbama ovoga Zakona (stavak 1.). Iznimno od odredbe iz stavka 1. ovoga članka, dužnik koji nema imovine ili je njegova imovina male ili neznatne vrijednosti i nema zaposlenih, a u stanju je nelikvidnosti ili insolventnosti, može predložiti otvaranje postupka predstečajne nagodbe (stavak 2.). Do okončanja postupka predstečajne nagodbe nije dopušteno pokrenuti stečajni postupak (stavak 3.). Prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe nije dopušten ako je nad dužnikom pokrenut stečajni postupak (stavak 4.).

Odredbom članka 41. stavak 1. Zakona propisano je da prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe mora sadržavati:

1. tvrtku ili naziv, sjedište i poslovnu adresu, odnosno ime i prezime, sjedište i poslovnu adresu, adresu prebivališta te OIB dužnika i zahtjev da se nad dužnikom provede postupak predstečajne nagodbe,
2. izvješće o financijskom stanju i poslovanju dužnika,
3. plan financijskog restrukturiranja,
4. plan operativnog restrukturiranja,
5. izvješće ovlaštenog revizora koje sadrži: pozitivno mišljenje o planu financijskog i operativnog restrukturiranja,
6. popis imovine i prava dužnika koji su upisani u odgovarajuće upisnike,
7. izjavu da sklapanje predstečajne nagodbe neće utjecati na tražbine radnika.

Odredbom članka 43. Zakona propisano je da Izvješće o financijskom stanju i poslovanju dužnika mora sadržavati:

1. financijske izvještaje u skladu sa Zakonom o računovodstvu koji nisu stariji od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za provođenje postupka predstečajne nagodbe, s time da se usporedni podaci u financijskim izvještajima iskazuju sa stanjem na dan godišnjih financijskih izvještaja prethodne godine, odnosno evidencije koje vode sukladno poreznim propisima kada je dužnik obrtnik obveznik poreza na dohodak,
2. popis tražbina radnika,
3. popis obveza prema vjerovnicima koji sadrži sljedeće elemente:
  - tvrtku ili naziv, sjedište i poslovnu adresu, odnosno ime i prezime, poslovnu adresu i adresu prebivališta te OIB vjerovnika za svaku pojedinačnu obvezu,
  - ukupnu vrijednost obveza na dan priloženih financijskih izvještaja i učešće u ukupnoj vrijednosti obveza na dan priloženih financijskih izvještaja,
  - popis razlučnih prava razlučnih vjerovnika koji su osobni vjerovnici dužnika i popis razlučnih prava razlučnih vjerovnika koji nisu osobni vjerovnici dužnika s naznakom:
    - a.) stvari ili prava na kojima postoji razlučno pravo,
    - b.) pravne osnove stjecanja razlučnog prava,
    - c.) pokrenutih ovršnih/javnobilježničkih ili drugih sudskih odnosno izvansudskih postupaka na stvarima ili pravima dužnika na kojima postoji razlučno pravo.
  - oznaku prava izdvojenog namirenja uz svaku pojedinačnu obvezu prema vjerovniku s naznakom stvari ili prava na kojima postoji izlučno pravo,
  - popis vjerovnika koji prema dužniku imaju uvjetnu tražbinu po osnovi solidarnog jamstva, sudužništva ili bankovne garancije, uz naznaku o kojoj se osnovnoj obvezi i prema kojem vjerovniku radi, odnosno za koju je tražbinu to jamstvo ili garancija dano.
4. visinu prosječnih mjesečnih troškova redovnog poslovanja dužnika u posljednjih godinu dana prije datuma sastavljanja financijskih izvještaja iz točke 1. ovoga stavka,
5. popis dužnikovih dužnika s naznakom tvrtke ili naziva, sjedišta i poslovne adrese, odnosno imena i prezimena, poslovne adrese i adrese prebivališta te OIB dužnikovih dužnika za svaku pojedinačnu obvezu i ukupni iznos duga,
6. popis svih postupaka pokrenutih na zahtjev dužnika pred sudovima ili javnopravnim tijelima.

Odredbom članka 50. Zakona propisano je da će Nagodbeno vijeće donijeti rješenje o otvaranju postupka predstečajne nagodbe ako ne postoje postupovne prepreke iz članka 49. ovoga Zakona, a ispunjeni su i drugi uvjeti propisani ovim Zakonom.

U ponovljenom postupku, Nagodbeno vijeće je zaključkom od 29. siječnja 2016., pozvalo dužnika da dostavi dokumentaciju potrebnu za otvaranje postupka predstečajne nagodbe, sukladno članku 41., 42. i 43. Zakona, kao što je i posebnim zaključkom pozvalo i povjerenicu predstečajne nagodbe Antonelu Jolić Zubčić da utvrdi postupa li dužnik sukladno odredbama članka 17. Zakona, po kojem zaključku je dužnik postupio i dostavio traženu dokumentaciju.

Temeljem dostavljene dokumentacije, Nagodbeno vijeće je utvrdilo da je ispunjen i zakonski uvjet postojanja nelikvidnosti, čime je dužnik ispunio sve zakonske pretpostavke za otvaranje redovnog postupka predstečajne nagodbe. Također je navedeno kako se imenovana povjerenica očitovala Nagodbenom vijeću navodeći kako je dužnik postupao u skladu s člankom 17. Zakona.

Nisu osnovani navodi tužitelja da mu nije omogućeno sudjelovanje u upravnom postupku odnosno da mu nije bilo dostupno očitovanje povjerenice predstečajne nagodbe, obzirom da iz preslike službene zabilješke od 7. srpnja 2016. nedvojbeno proizlazi da je tužitelju predana preslika očitovanja povjerenice predstečajne nagodbe, što je potvrdio i sam tužitelj svojim potpisom na službenoj zabilješki.

Također je u pravu tuženik kada navodi da nije postojala prepreka vođenju postupka predstečajne nagodbe zbog obavijesti o postojanju zlorabe prava u smislu članka 158.a Općeg poreznog zakona, iz razloga što Nagodbeno vijeće nije zaprimilo nikakvu obavijest o vođenju postupka utvrđivanja zlorabe prava. Naime, navodi tužitelja se uglavnom temelje na eventualnim inkriminiranim radnjama Aleksandre Vekić čiji su postupci doveli do umanjenja imovine dužnika Agrofin d. o. o., koji navodi nisu ničim dokazani i što nije od utjecaja u ovoj fazi otvaranja predstečajnog postupka.

Također se napominje da se u postupku otvaranja predstečajne nagodbe ne odlučuje o tome da li tužitelj ima svojstvo razlučnog vjerovnika ili nema, pa su u tom smislu i neosnovani navodi tužitelja.

Sukladno navedenom, u sporu je utvrđeno da je u upravnom postupku pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, u zakonito provedenom postupku, uz pravilnu primjenu materijalnog prava, pa su prigovori koje je tužitelj iznio u ovom sporu neosnovani.

Uzevši u obzir navedeno, osporavana odluka tuženika i prvostupanjskog tijela ocjenjuju se zakonitima.

Trebalo je, stoga, na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

Odluka Suda o troškovima spora temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15; dalje: Tarifa). Zainteresiranoj osobi su priznati kao opravdani izdaci troškovi zastupanja po odvjetniku i to: sastav odgovora na tužbu od u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 23. točka. 1. u vezi Tbr. 50. Tarife), sastav podneska od 29. lipnja 2017. u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 23. točka. 1. u vezi Tbr. 50. Tarife) i zastupanje na ročištu održanom 4. lipnja 2018. u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 23. točka. 2. u vezi Tbr. 50. Tarife), sve uvećano za pripadajući PDV 25% u iznosu od 1.875,00 kn (Tbr. 42. Tarife), što sveukupno iznosi od 9.375,00 kn. Zainteresirana osoba je u preostalom dijelu do zatraženog iznosa od 21.875,00

kuna (uključujući PDV) odbijena za naknadu troškova ovog upravnog spora, obzirom da je prema članku 79. stavak 2. ZUS-a propisano da se vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom, a prema odredbama Tarife maksimalni iznos naknade po radnji u neprocjenjivi predmetima je 2.500,00 kn. Također je odbijen zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova zastupanja na ročištu za objavu presude, a obzirom da se ovaj trošak ne smatra nužnim u upravnom sporu, pa je stoga odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

Odluka u točki III. izreke presude kojom je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora temelji se na odredbi članka 79. stavak 4. ZUS-a

U Rijeci 11. lipnja 2018.

S u t k i n j a

Danica Vučinić, dipl. iur., v. r.

**UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Dostaviti:

- ☞ opunomoćenici tužitelja Nadiji Benolić, odvjetnici u Umagu, Trgovačka br. 2A
- tuženiku Ministarstvu financija Republike Hrvatske, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1
- opunomoćenicima zainteresirane osobe, odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Saša Poldan, Goran Gatara, Vera Dizdarević, Valentina Vižintin i Marko Komorski u Rijeci, Jadranski trg 4/II



Za točnost otpavka – ovlaštena službenica:  
Sanja Misirača